

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Iesuitarum origini femina occasionem dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

iam antè sposo enuplisset? Immo, quia nuptias carnis repudiauit, plus potuit. Siquidem rex Anzaya ad Christum conuersus, ut regnum quereret non peritum, cum stupore omnium, regnum caducum deseruit sponre, ac, Lucia comitante, Romam est peregrinatus. Ibi ostendit, quid vir, quid miles, quid rex, à femina pia possit discere. Quippe Christum confessus Deum, crudeli Diocletiani mandato, cum sanctissima Virgine Lucia, alijsque viginti & uno Christianis, in carcерem coniectus, ac postea capite plexus, ad cælestem coronam eternasque cum agno nuptias euolauit. *Tanti dux femina fatti,*

VIII.

Ferrarius die
31. Augusti.

Itaq; non ad fidem tantum, per feminas, viri sunt adduci, verum etiam ad sanctitatem vitæ, constantiamque in fide, conseruanda atque profitenda. *Quis nescit ordinem Iesuatarum?* Eius origo talis fuit. Anno 1355. agebat Senis, Ioannes de Senis dictus, nobili Columbinorum familia oriundus, qui vxore ducta, filium filiamque adeptus, in publica negotiis opesque priuatas augendas admodum intentus, cum aliquando videret, prandium desiderio suo, tardius à coniuge appariri, festinaretque prodire ad condicuum, vehementius in eam excanduit. Illa, vt erat pia & modesta, rogauit, vt aequo animo esset, se properè omnia curaturam. Interea, temporis fallendi gratia, codicem antiquum illi porrigebat, de Vitis Patrum, legendum. Ille, vt erat iratus, codicem à se abiecit. Ita autem detumescente, pénitens facti, librum de terra sustulit, aperuit, inciditque in vitam B. Mariæ Aegyptiacæ. In qua perlegenda ita incaluit, vt illico alias à se esse coepit. Itaque rebus caducis omnibus spretis, coepit pauperibus se se præstare liberaliorem, in templis sistere frequentiorem, precibus diuinis exhibere affectiorem: quemque prius vxor ad sacra historię lectionem inuitauerat, is iam illam vicissim incitabat, ad votum perpetuae secum castitatis edendum. Exinde seuerè vivere, egenos & morbos in domum suam pertrahere, ijs seruire, pedes abluerere coepit. Quin & innuentum leprosum, ante templi fore, ulceribus cooperatum, humeris suscepsum in dominum suam portavit, vt ei ministraret, qui quia, eo in templo rebus diuinis vacante, euanuit, Elysij quadam odoris fragrantia, post

post se relicta, haud ambiguè creditus est fuisse Christus. Hoc miraculo igitur commotus Ioannes, omnes opes suas in pauperes sparsit, mendicatò viuens, & ubique in plateis Christum pœnitentiamque prædicens, 60. discipulos acquisiuit imitatores. His comitantibus Viterbitum venit, vt inibi à Pontifice Urbano V. ordo illius confirmaretur, prodigo priùs diuinitus confirmatus. Nam, quacunque incedebat, laudem illius diuinam bonitas ex ore infantium perfecit. Siquidem lactentes fari coeperunt, & clamare ad matres, Bene facite IESVATIS. Vnde huius tanti viri originem traxit sanctitas? Tanti dux femina facti.

Quanquam vicissim & viri sèpe vxoribus fuere morum ac vita magistri. In vita SS. Martyrum Cosmæ & Damiani legimus, virum quempiam Malchum nomine pietati cultuiq; sanctorum apprimè deditum alio longè profectum, vxorem suam Numini & patrocinio SS. martyrum Cosmæ ac Damiani commendasse; eique præcepisse, vt tum se sequeretur, si litteras suo sigillo signatas accepisset. Ita discessit. Post dies paculos adest nuncius, qui à marito afferit litteras, notissimo signo clausas, aitque eam in quadam civitate longius distante expectari, se verò illam, intra breve tempus eò perducturum. Sequitur credula & simplex femina, & ignorat, quem ducem sequatur. Nuncij enim vultum habitumque induerat Auernalis Pseudolus. Ventum erat ad inuia & auia, ibi demum larvam posuit, cumq; feminam peccato non posset, voluit præcipio perdere, & de alto saxo excusam equo in profundam vallem paludemque iactare. Quo in certamine mulier viri sui memor, oculos pñimū, deinde etiam manus & vocem ad cælum susulit, itaque rogauit: O Deus SS. Cosma & Damiani, succurre mihi, horum enim patrocinio freta, ignotum hunc pñimum ducem scituta sum. Eripite me igitur festinanter, ô patroni, ex infidibus manibusq; huius inimici. Ad verba hæc, cum magno cælestis militiæ numero adfuit Cosmas & Damianus, militari habitu inclusus. Quibus aspectis Proserpinæ nuncius se ipsum de rupe in caput præcipitauit, viderique desijt. Relictam igitur feminam Diui, per gentes vias, incolumem reduxerunt. Quibus

F f f

Iaudan-